

Arrest

nr. 72 384 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 oktober 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Comilla te Bangladesh. Sinds 15 juni 2007 was u lid van de Bangladesh Rifles (BDR). Op 25 februari 2009, terwijl u op de BDR-basis in Jailasur verbleef, brak er een revolte uit binnen de BDR in Dhaka. Deze revolte verspreidde zich snel over heel het land, ook in uw kazerne. U deed niet actief mee aan de revolte. U hield zich gedurende twee dagen schuil en op 27 februari 2009 wist u uw kazerne onopgemerkt te verlaten. Op 29 februari 2009 kreeg u een brief dat u zich opnieuw moest gaan aanmelden. U deed dit niet. U verbleef in die

periode bij uw ouders in Comilla. Later werd er een rechtzaak tegen u (en vele andere leden van de BDR) opgestart omdat men u ervan verdacht te hebben deelgenomen aan de revolutie. Op 10 maart 2009 verliet u Bangladesh met een boot vanuit de haven van Chittagong. Daarna verbleef u een tijd in een land in het Midden-Oosten waarvan u de naam niet kent. Op 17 mei 2010, na een tweede boottocht, kwam u aan in België. Op 18 mei 2010 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een lidkaart van de BDR, een schouderbadge van de BDR, een naambadge van de BDR, de brief waarin u gevraagd wordt u opnieuw te melden en een arrestatiebevel.

B. Motivering

Volgens uw relaas diende u Bangladesh te verlaten omwille van een valse rechtzaak die tegen u is opgestart wegens betrokkenheid bij de revolutie van de BDR (Bangladesh Rifles), waar u lid van was. Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan deze verklaring. U toont weinig interesse in de rechtzaak die tegen u loopt, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt. U weet niet in welke fase dat de rechtzaak zich op dit moment bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) en u verklaart dat u geen informatie hebt over een eventuele uitspraak in de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U geeft blijk kennis te hebben van andere dossiers, maar u weet niets over uw persoonlijk dossier (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is merkwaardig dat u niet echt op de hoogte bent van de laatste ontwikkelingen in uw zaak aangezien u nog steeds contact hebt met uw familie in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Indien u het land ontvlucht bent omwille van een rechtzaak die tegen u loopt, kan men verwachten dat uw familie op z'n minst enige interesse vertoont in uw zaak. De enige verklaring die u geeft voor dit gebrek aan kennis is dat uw vader en moeder te oud zijn om deze informatie in te winnen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is tegenstrijdig met de verklaring dat uw ouders wel in staat zijn om, bijvoorbeeld, het arrestatiebevel op te sturen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is bovendien merkwaardig dat uw ouders een arrestatiebevel opsturen, en geen andere documenten in verband met uw rechtzaak zoals een FIR (First Information Report) of een Charge Sheet. Deze laatste twee documenten bevatten veel meer informatie over de rechtzaak en zijn opvraagbaar voor de betrokken partijen. Het arrestatiebevel echter, wordt nooit door de politie uit handen gegeven, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier (zie blauwe map, punt 1). Het feit dat u in bezit bent van het officiële arrestatiebevel wijst erop dat dit document vals is. U verklaart dat de zaak tegen u is ingediend, een drietal maanden nadat u bent aangekomen in België op 17 mei 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit komt niet overeen met de inhoud van het arrestatiebevel dat u voorlegt. Het arrestatiebevel is gedateerd op 26 april 2009 (groene map, punt 4). Dit is merkwaardig, gezien het arrestatiebevel gerelateerd zou zijn aan de zaak. Deze elementen, in combinatie met het feit dat u nooit geen advocaat hebt ingehuurd (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), maken uw verklaring dat er een rechtzaak tegen u loopt in Bangladesh ongeloofwaardig.

Het CGVS hecht ook geen geloof aan uw verklaringen over de periode na uw problemen. U verklaart dat u na uw problemen naar uw ouders trok in Comilla en daar heel de tijd bleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en p. 10). Dit is tegenstrijdig met uw verklaring in de vragenlijst van het CGVS uitgevoerd door DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken). Daarin verklaarde u dat u naar uw grootouders in Muradnagar vluchtte (zie vragenlijst CGVS, p. 2). Bij confrontatie zegt u dat u daar slechts één nacht verbleef onderweg naar Comilla (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is bevreemdend dat u dit niet tijdens het gehoor vertelt wanneer u gevraagd wordt om een overzicht te geven van alle plaatsen waar u verbleef in Bangladesh vanaf dat u problemen kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Wanneer u gevraagd wordt hoe u Bangladesh verlaten hebt antwoordt u dat u eerst, nadat u Bangladesh verliet op 10 maart 2009, ongeveer twee maanden op een boot verbleef, daarna twee maanden in een land in het Midden-Oosten en daarna één maand op een andere boot om uiteindelijk op 17 mei 2009 in België aan te komen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Deze verklaring bevat enkele bevreemdende elementen. Ten eerste, verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS en uitgevoerd door DVZ dat u Bangladesh verliet in december 2009 in plaats van maart 2009 (zie vragenlijst CGVS, p. 2). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt kan u enkel zeggen dat u niet begrijpt waarom u toen een andere datum gaf (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Ten tweede is het merkwaardig dat u meteen nadat u op uw blad gekeken hebt, plots zegt dat u vijf of zes maanden in het Midden-Oosten verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is tegenstrijdig met uw verklaring in de DVZ-vragenlijst (zie verklaring DVZ, punt 34). Daar stelt u dat u van 20 of 22 januari 2010 tot 27 maart 2010 in een land in het Midden-Oosten verbleef, dus slechts twee maanden. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt antwoordt u dat u wilde uitleggen dat u twee maanden op een boot verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit is een merkwaardige verklaring gezien u twee exacte data geeft, en niet enkel een tijdsduur. Wat er ook van zij, de optelsom van twee maanden op de eerste boot, vijf of zes maanden in het Midden-Oosten en één maand op de tweede boot komt in totaal op maximum negen maanden uit. Dit komt niet overeen met het tijdsinterval tussen de datum dat u Bangladesh verliet, 10 maart 2009, en de datum dat u aankwam

in België, 17 mei 2010. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt antwoordt u dat u gokt en dat u het zich niet kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Ten derde, hebt u geen kennis over de reisweg die u aflegde tussen Bangladesh en België. U weet niet waar de boot stopte, u weet niet onder welke vlag de boot vaarde en u weet niet welke taal er aan boord werd gesproken werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Bovendien weet u niet in welk land u verbleef in het Midden-Oosten, hoewel u daar volgens uw verklaring vijf of zes maanden verbleef. Al deze elementen wijzen erop dat u informatie achterhoudt over uw recente verblijfplaatsen, de exacte datum van vertrek uit Bangladesh en uw reisweg naar Europa.

U legt geen enkel officieel identiteitsdocument voor. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt antwoordt u dat u al uw documenten achterliet in uw kastje in de kazerne toen u op de vlucht ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is weinig geloofwaardig. U verklaart dat u de kazerne ontvluchtte in burgerkledij en uw uniform achterliet zodat men u buiten de kazerne niet zou herkennen als lid van de BDR (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Toch nam u bewijsstukken mee met betrekking tot uw BDR-lidmaatschap (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is niet logisch dat u wel bewijsstukken van de BDR meeneemt en niet uw identiteitsdocumenten wanneer u vlucht en hoopt om niet herkend te worden als lid van de BDR. Dit en het feit dat u dit bewijsmateriaal ook op zak had wanneer u Bangladesh verliet ondermijnt uw vrees. Wat er ook van zij, u hebt nog steeds contact met uw familie, dus zij hadden gemakkelijk een nationaliteitsakte of geboorteakte kunnen opvragen. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt kan u enkel antwoorden dat u er niet meer aan gedacht hebt om uw identiteitsdocumenten aan uw ouders te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Bovendien zijn uw verklaringen wat betreft uw identiteitsdocumenten tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde bij DVZ. In de verklaring bij DVZ stelt u dat uw identiteitskaart thuis ligt en dat u nooit een paspoort hebt gehad (zie verklaring DVZ, punt 21). Tijdens het gehoor bij het CGVS zegt u dat uw identiteitskaart achterbleef in uw kastje in de kazerne (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) en u een internationaal paspoort had waarmee u naar India reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Wanneer u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt antwoordt u enkel dat u in de war was en dat u het anders bedoelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit doet vermoeden dat u de waarheid niet vertelt over uw identiteitsdocumenten en dat u deze achterhoudt voor het CGVS.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. Het CGVS hecht, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw relaas, weinig waarde aan de aanmeldingsbrief die u voorlegt. Dit geldt ook voor de bewijsstukken van uw lidmaatschap bij de BDR. Het is merkwaardig dat al deze stukken er zo nieuw uitzien, ondanks dat u al drie jaar lid was van de BDR. Zelfs als uw lidkaart en uw badges jaarlijks verlengd worden is het bevreemdend dat er helemaal geen sleet zit op deze stukken. Dit doet vermoeden dat dit geen originele stukken zijn. Bovendien bewijst u op geen enkele manier uw echte identiteit, waardoor niet kan aangetoond worden dat deze documenten en stukken effectief betrekking hebben op u.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1981 (lees: 1991) inzake de motiveringsverplichting.

Verzoeker stelt dat de motieven van de bestreden beslissing niet voldoende zijn ter refutatie van een effectieve vrees en vervolging die hem te wachten staat in geval van terugkeer naar zijn geboorteland. Het is niet voldoende vermoedens van ongeloofwaardigheid aan te halen.

Het is evenmin voldoende te stellen dat "niet voldoende interesse hebben in zijn rechtszaak, of nog dat de familie niet voldoende interesse zou betonen, of nog dat zijn verklaringen omtrent de periode NA (sic) zijn problemen tegenstrijdig of onduidelijk zijn".

Hij verwijst naar zijn complexe reisweg ingevolge dewelke het moeilijk is de feiten nog chronologisch te plaatsen.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat

zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en verzoeker dient in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van identiteitsdocumenten betreft een negatieve indicatie inzake verzoekers asielrelaas.

In casu heeft de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat verzoeker zijn beweerde problemen omwille van het feit dat een valse rechtszaak tegen hem werd aangespannen, niet heeft aannemelijk gemaakt gezien (i) verzoeker onwetend is over de verdere evolutie van zijn problemen in zijn geboorteland en geen dienstige poging heeft ondernomen hieromtrent informatie in te winnen; (ii) verzoeker een arrestatiebevel heeft neergelegd dat niet authentiek is en waarvan de inhoud niet overeenstemt met zijn verklaringen; (iii) er geen geloof kan gehecht worden aan de verklaringen van verzoeker aangaande de periode na de revolutie, de datum van zijn vertrek uit zijn geboorteland en zijn reis naar België gezien verzoeker hieromtrent tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd; (iv) verzoeker nalaat enig identiteitsdocument aan te brengen en hiervoor geen afdoende verklaring kan geven, alsook tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn identiteitsdocumenten aflegt.

De vaststelling dat verzoeker onwetend is over zijn rechtszaak in zijn geboorteland of over zijn persoonlijk dossier en nagelaten heeft zich hierover te informeren terwijl hij nog wel degelijk contacten met zijn familie in zijn geboorteland onderhoudt, ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid. Verweerder benadrukt te dezen terecht dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. De nalatige handelingen van verzoeker wijzen op een gebrek aan interesse bij verzoeker en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging.

Verzoeker onderneemt niet de minste poging om de motieven van de bestreden beslissing op concrete wijze te weerleggen of te ontkrachten. Aangezien deze motieven steun vinden in het administratief dossier, terecht en pertinent zijn, blijven deze onverminderd overeind.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.1.3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS